

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Kenneth Kristensen Berth (DF)
kenneth.kristensen.berth@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

12. december 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 646 (alm. del), som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Kenneth Kristensen Berth (DF).

J.nr. 2017 - 6389

Spørgsmål nr. 646:

”Når implementeringsudvalget bruger som eksempel, at det er udtryk for overimplementering, at bankrådgivere skal opfylde et kompetencekrav som foreskrevet i EU-direktiv 2014/65/EU, når de rådgiver om værdipapirer, garantbeviser, andelsbeviser og pantebreve, er ministeren så enig i, at et kompetencekrav må anses som en byrdefuld implementering af EU-reglerne for virksomheder og på hvilken måde? Der henvises til Folketingstidende, redegørelse R17 af 31. maj 2017: ’Redegørelse om indsatsen for en mindre byrdefuld implementering af erhvervsrettet EU-regulering’ Side 2.”

Svar:

Regeringens EU-Implementeringsudvalg behandler sager om implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Det følger af udvalgets arbejde, at ministerierne allerede inden, udkast til lovforslag eller bekendtgørelser sendes i offentlig høring, skal forholde sig til, om EU-reguleringen implementeres på en måde, der medfører unødige byrder.

Regeringen arbejder som bekendt ud fra fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, som har til formål at sikre, at ny EU-regulering ikke overimplementeres.

De fem principper er:

1. Den nationale regulering bør som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.
2. Danske virksomheder bør ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, hvorfor implementeringen ikke bør være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande.
3. Flexibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes.
4. I det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, bør EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering.
5. Byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Såfremt de fem principper ikke kan overholdes, vil den konkrete sag blive drøftet i EU-Implementeringsudvalget, og der sker derigennem en løbende politisk stillingtagen til de enkelte sager om byrdefuld implementering.

EU-implementeringsudvalgets drøftelser udelukker ikke, at der vil være tilfælde, hvor særlige hensyn taler for, at den danske implementering går videre end EU-reguleringen foreskriver. Det var f.eks. tilfældet i sagen om implementering af EU-direktiv 2014/65/EU (MiFID II).

Jeg har til brug for besvarelsen af det konkrete spørgsmål om implementeringen af direktivet indhentet et bidrag fra Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”Med EU-direktiv 2014/65/EU (MiFID II) indføres der kompetencekrav til personer, som rådgiver og formidler information om de værdipapirer, som direktivet omfatter, herunder aktier og obligationer.

Direktivet omfatter imidlertid ikke garantbeviser, andelsbeviser og pantbreve. Det skyldes, at disse tre typer af værdipapirer alene er kendt i Danmark og således ikke anvendes i andre EU-lande.

Den gældende bekendtgørelse om kompetencekrav til personer, der yder rådgivning om visse investeringsprodukter dækker både rådgivning om de værdipapirer, der er reguleret af EU-reguleringen, og rådgivning om garantbeviser, andelsbeviser og pantbreve.

Det er således korrekt, at bekendtgørelsen går videre end kravene i direktivet, hvilket indebærer begrænsede erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervet, jf. også angivelsen i R 17 af 31. maj 2017.

Baggrunden herfor er, at garantbeviser, andelsbeviser og pantbreve har samme karakteristika som investeringsobjekt som fx aktier og obligationer. Rådgivning om disse produkter bør derfor ud fra et hensyn om ordentlig investorbekyttelse på tværs af sammenlignelige investeringsobjekter reguleres på samme måde, som fx aktier og obligationer.

Der er tale om produkter, som sælges til detailinvestorer, og som rummer en risiko for tab for den enkelte forbruger, hvorfor der er det samme investorbekyttelsesbehov mht. kompetent rådgivning som ved rådgivning om værdipapirer omfattet af MiFID II.

Sparekassers rådgivning om og salg af garantbeviser kom i fokus efter den finansielle krise, da garantbeviser i mange år blev solgt som ”sikre” papirer på trods af deres risikofyldte karakter.”

Jeg vil afslutningsvis bemærke, at lovforslaget (L 156 Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love), der implementerer direktivet blev vedtaget den 30. maj 2017 af et bredt flertal i Folketinget (S, DF, V, LA, ALT, RV, SF og KF).

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen